

Menys drets i més patiment al CIE de Barcelona

Dll, 7/06/2021 per Catalunya Religió

([Migra Studium](#)/CR) Aquest dilluns a Barcelona s'ha presentat l'informe anual sobre la situació al Centre d'Internament a Estrangers (CIE) de la Zona Franca de Barcelona, que elabora la Fundació Migra Studium. L'informe porta per títol '[Menys drets, més patiment](#)' i posa de relleu dues realitats totalment oposades que s'han viscut al llarg de l'any 2020 al CIE de Barcelona. Per una banda, els 200 dies que el centre va romandre tancat, sense detencions, internaments, ni expulsions, fent que la ciutat de Barcelona visqués durant 200 dies lliure d'allò més repressiu de les polítiques migratòries. I per l'altra, l'agreujament de les condicions de l'internament i restriccions de llibertat a partir de la [reobertura del CIE](#), que han causat encara més patiment als interns.

La directora de Migra Studium, **Maria del Carmen de la Fuente**, ha recordat que en context de pandèmia "[va ser possible viure sense CIE](#) del mes de març del 2020 al mes de setembre de 2020" i que això els encoratja "des del SJM a continuar treballant pel tancament definitiu de tots els centres d'internament d'estrangers". "Si podem viure sense CIE, no ens cansarem de dir que volem viure sense CIE", ha insistit.

Vulneració i tracte "degradant"

Consideren que "la realitat dels centres d'internament és vergonyosa en una societat que es diu democràtica". Amb l'informe a la mà, De la Fuente ha parlat de "maltractament sistemàtic de l'administració envers a les persones migrants, fins i tot quan té l'obligació de tutelar i garantir els seus drets". Queda més que justificada la presència per part de l'equip de voluntaris dins dels centres. Consisteix, ha recordat, en "acompanyar persones i detectar vulneracions de drets". I amb una missió a llarg termini: "La construcció d'una cultura de l'hospitalitat fonamentada en la humanitat i la dignitat compartida".

Aquest dimarts també s'ha dut a terme una roda de premsa davant del CIE de

Barcelona després que es fessin públiques les imatges d'un intern al centre al ser positiu per covid-19. Durant més de 10 dies, aquesta persona va estar aïllada en unes condicions que entitats defensores dels drets humans han qualificat de tracte "degradant". Davant les amenaces d'autolesió, aquesta persona va veure com se l'emmanillava durant 3 hores, quan el protocol per a presons -malgrat el CIE no sigui un centre penitenciari- és d'un màxim de 30 minuts. En roda de premsa, l'advocat de la Fundació Migra Studium, **Josetxo Ordóñez**, ha denunciat que l'entitat no ha pogut accedir al CIE i fer la tasca d'acompanyament que duien a terme des de l'any 2013.

"Sobreinternament dins de l'internament"

Com cada any, des de 2012, Migra Studium presenta un recull de les dades registrades a partir de les visites que realitzen voluntaris i voluntàries de l'entitat, ens trasllada testimonis que mostren el drama humà que representa l'internament en un CIE, i analitza què ha representat la situació de pandèmia, molt especialment per la supressió de les visites i la gestió dels contagis i confinaments que s'han produït dins del CIE. Així, durant l'any 2020, Migra Studium només va poder realitzar visites a interns durant el primer trimestre de l'any, fins el tancament del CIE a mitjans de març, tasca que no va ser fàcil ja que les notícies sobre l'abast de la pandèmia i el tancament de fronteres començaven a ser alarmants. L'entitat va acompanyar en aquest període 56 persones.

A partir del 5 d'octubre, el CIE de Barcelona va reprendre l'activitat, però la direcció del CIE, amb la complicitat dels òrgans judicials, va impedir el reinici de les visites de les ONG i fins i tot de les famílies dels interns, provocant un "sobreinternament dins de l'internament". Migra Studium denuncia que, després de tots aquests mesos, "ni el Ministeri de l'Interior ni els òrgans judicials han pres mesures efectives per alleugerir-lo sinó, ben al contrari, sembla que hi ha hagut una voluntat de normalitzar i perpetuar aquesta anòmala situació d'aïllament social dels interns".

L'informe de Migra Studium constata la manca de transparència i previsió de la direcció del CIE a l'hora de gestionar els episodis de contagis al CIE per COVID-19. "El tracte sobre els interns malalts per COVID-19 arriba a presentar trets pròxims a la comissió del delictes de tortures i/o contra la integritat moral i encara és objecte d'instrucció penal", denuncia l'informe.

Migra Studium i Irídia van sol·licitar als Jutjats d'Instrucció que les persones que hagin de complir aïllament siguin traslladades a un lloc adequat i, de manera subsidiària, reclamen que els Jutjats de control del CIE estableixin quins espais i de quina forma s'han de verificar els confinaments a l'interior del centre garantint els drets fonamentals i establint protocols clars d'actuació. En cap cas s'hauria d'acordar per la direcció del CIE la contenció mecànica d'una persona lligant-la de mans i peus i deixar-la al terra d'una cel·la, com es va produir el 31 d'octubre de 2020, segons els fets denunciats per interns.

Migra Studium conclou, doncs, que el 2020 no ha canviat el fet que el CIE representa l'hostilitat vers les persones migrades. Malgrat els 200 dies tancat, el CIE ha tornat a mostrar el seu rostre visible, físic i estructural de la voluntat cega de no acollir, de no reconèixer, de no atendre a l'altre, al que és diferent, al que ve d'altres terres. Per això, una vegada més, Migra Studium i la xarxa del Servei Jesuïta a Migrants de la que forma part reclamen el tancament dels CIE i la

recerca d'alternatives jurídiques i polítiques a l'internament.

'Raó jurídica i desraó política'

La presentació s'ha fet en el marc de la presentació de l'informe que recull la situació dels CIE a Espanya. I que elabora el Servei Jesuïta a Migrants (SJM), xarxa d'entitats de la que forma part Migra Studium. Aquest altre informe global porta per títol '[Raó jurídica i desraó política](#)'. L'eix central de l'informe ve marcat pel buidament i la reactivació dels CIE durant la pandèmia i destaca el contrast entre la decisió de buidar els CIE per bones raons jurídiques i la posterior desraó política de reactivar l'internament quan va començar la segona onada i els viatges internacionals es mantenien restringits. Amb la reobertura dels centres, "les vulneracions de drets van tornar, entre les quals la prohibició de l'entrada de voluntaris a alguns CIE per raons sanitàries", fet que suposa "usar com a pretext el motiu sanitari per aïllar encara més les persones retingudes".